

Arrest

nr. 34 226 van 16 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister belast met het Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 4 september 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister belast met het Migratie- en asielbeleid van 6 augustus 2009 tot weigering van de afgifte van een visum type D.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2009.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2009 waarbij de behandeling van de zaak wordt verdaagd naar de terechtzitting van 6 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. ERSAHIN, die loco advocaat M. GEYSKENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 21 juli 2009 diende verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een visum type D met het oog op studies in België.

1.2. Op 6 augustus 2009 nam de gemachtigde van de minister belast met het Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij het visum werd geweigerd. Deze beslissing, die verzoekster op dezelfde dag ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

“(…) Secundair onderwijs: Het voorgelegde studieattest valt niet onder de artikelen 58 tot 61 van de wet van 15 december 1980, aangezien het betrekking heeft op middelbaar onderwijs dat niet kan worden beschouwd als voorbereidend op een vorm van hoger onderwijs.

Bovendien kunnen de artikelen 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 niet worden toegepast als de betrokkene niet het bewijs levert dat dit onderwijs niet beschikbaar is in zijn land van herkomst of in aangrenzende landen en niet de aanwezigheid aantoont van een familielid (minimum in de derde graad) dat tot verblijf in België is gemachtigd. (...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verweerder werpt op de verzoekster geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft aangetoond. Er moet echter op gewezen worden dat verzoekster enkel de annulatie van de bestreden beslissing heeft gevorderd en dat de verplichting om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen, conform artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts bestaat in de mate dat een vordering tot schorsing van de bestreden maatregel werd ingesteld. De bemerking van verweerder is derhalve niet dienstig.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing niet gesteund is op motieven die afdoende zijn en zowel in feite als in rechte correct zijn. Zij stelt dat de bestreden beslissing haar toelaat kennis te hebben van het motief op basis waarvan haar aanvraag tot verblijf werd geweigerd, maar dat dit motief de bestreden beslissing niet rechtvaardigt. Zij is van mening dat bij het onderzoek van haar aanvraag niet werd uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of dat deze alleszins niet correct werden beoordeeld. Zij stelt voorts dat zij voldoet aan de voorwaarden die zijn opgesomd in artikel 58 van de Vreemdelingenwet en licht haar standpunt toe als volgt:

“1° Het weze nogmaals herhaald dat verzoekster de opleiding verpleegkunde wenst te volgen aan het Sint-Franciscusinstituut te Leuven. Deze opleiding strekt tot het bekomen van een graduaat verpleegkunde (het vroegere A2-diploma) en kadert in het aanvullend secundair beroepsonderwijs of hoger beroepsonderwijs (HBO). De opleiding is praktijkgericht, duurt 2 tot 3 jaar en is toegankelijk voor afgestudeerden van het beroeps secundair onderwijs of voor achttienjarigen die slagen voor een ingangsexamen.

Hoewel het in casu geen hogeschoolopleiding of universitaire opleiding betreft, kan toch niet beweerd worden dat het niet zou gaan om “hoger onderwijs” in de zin van voormeld art. 58. Het is alleszins geen louter middelbaar onderwijs, zoals in de beslissing van 06.08.2009 wordt voorgehouden.

Indien men van oordeel zou zijn dat het in casu niet zou gaan om “hoger onderwijs” in de zin van de wet, dan moet dit in ieder geval beschouwd worden als een voorbereidende opleiding ten aanzien van een hogere, hogeschoolopleiding verpleegkunde (A1-diploma). De huidige studie houdt dan direct verband met de hogere studierichting die men in de toekomst beoogt aan te vatten.

Verder dient vermeld te worden dat de opleiding verpleegkundige wordt aangeboden door een vrije, door de overheid gesubsidieerde, school (stuk 5).

Uit het bij de aanvraag bijgevoegde attest, afgeleverd door het Sint-Franciscusinstituut, blijkt duidelijk dat verzoekster is ingeschreven voor de opleiding verpleegkunde vanaf 01.09.2009. Verzoekster voldoet aan alle voorwaarden om deze opleiding te volgen, hetgeen op 31.08.2009 uitdrukkelijk door de schooldirectie werd bevestigd (stuk 4). Verzoekster heeft immers deelgenomen aan de toelatingsprocedure tot de opleiding verpleegkunde en behaalde hierop 75%.

2° Dhr. (W. S.) heeft zich er uitdrukkelijk toe verbonden om verzoekster materieel en financieel te ondersteunen tijdens haar verblijf in België. Uit zijn loonfiches blijkt dat hij over de nodige middelen

beschikt om de kosten van gezondheidszorgen, verblijf, studie en repatriëring van verzoekster te zijnen laste te nemen.

3° Uit de verschillende medische attesten blijkt dat verzoekster in goede gezondheid is.

4° Na het verkrijgen van het bewijs van goed gedrag en zeden heeft verzoekster dit moeten voorleggen aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Ukraine. Zij hebben het apostile in het Ukraiens getekend op 21.07.2009. Het bewijs van goed gedrag en zeden werd in het Engels vertaald en opnieuw een apostile getekend. Dit werd tevens aan het Ministerie van Justitie in Ukraine voorgelegd, dewelke dit document tevens ondertekenden op 22.07.2009."

Verzoekster benadrukt dat haar verblijfsaanvraag enkel werd geweigerd omdat het bestuur veronderstelde dat zij geen hoger onderwijs, zoals bedoeld in artikel 58 van de Vreemdelingenwet, doch slechts secundair onderwijs in België wenste te volgen.

In ondergeschikte orde stelt verzoekster, dat zelfs indien er van uit dient te worden gegaan dat het onderwijstype waaraan zij in België wenst deel te nemen geen hoger onderwijs zou zijn, zoals bedoeld in artikel 58 van de Vreemdelingenwet, dat haar dan toch nog de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden dient te worden verleend op grond van de artikelen 9 en 13 van de Vreemdelingenwet.

Verweerder werpt op dat de bestreden beslissing wordt onderbouwd door twee motieven: enerzijds door de vaststelling dat het voorgelegde studieattest geen bewijs inhoudt van voorbereidende vorming op hoger onderwijs, anderzijds dat de artikelen 9 en 13 van de Vreemdelingenwet geen toepassing vinden indien het bewijs niet wordt geleverd dat dit onderwijs niet beschikbaar is in het land van herkomst of in de aangrenzende landen.

In haar repliekmemoirie dupliceert verzoekster het middel.

Inzake de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In de mate dat verzoekster stelt dat de door haar voorgelegde overtuigingsstukken verkeerd beoordeeld werden, voert zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad toe om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Er dient te worden opgemerkt dat verweerder vooreerst heeft gemotiveerd dat het door verzoekster voorgelegde studieattest slechts betrekking heeft op middelbaar onderwijs en dus niet blijkt dat zij onder het toepassingsgebied van de artikelen 58 tot en 61 van de Vreemdelingenwet valt.

De Raad kan evenwel slechts vaststellen dat uit het voorgelegde inschrijvingsbewijs blijkt dat verzoekster toegelaten is om een opleiding verpleegkunde te volgen aan het Sint-Franciscusinstituut te Leuven en dat verweerder in zijn nota met opmerkingen de stelling van verzoekster niet weerlegt dat dit document aantoont dat zij een opleiding wenst te volgen die zich situeert in het hoger (beroeps)onderwijs. Uit het neergelegde administratief dossier blijkt tevens dat verzoekster duidelijk meedeelde dat zij haar middelbare studies reeds had beëindigd en dat zij een onderhoudsfiche aanbracht waarin wordt aangegeven dat de opleiding verpleegkunde die zij wenst aan te vatten hoger onderwijs betreft. Verzoekster legt bovendien ter onderbouwing van haar stelling een inlichtingenfiche voor waarin wordt geduïd dat de studie die zij in België wenst te volgen leidt tot het diploma gegradueerde in de verpleegkunde en beschouwd wordt als hoger beroepsonderwijs van het kwalificatieniveau 5.

Het standpunt van verweerder dat het voorgelegde studieattest betrekking heeft op louter middelbaar onderwijs kan niet afgeleid worden uit dit attest en vindt ook geen steun in de andere stukken van het administratief dossier.

Door in ondergeschikte orde te stellen dat verzoekster niet kan gemachtigd worden tot een verblijf op grond van de artikelen 9 en 13 van de Vreemdelingenwet toont verweerder voorts niet aan dat verzoekster niet voldoet aan de vereisten om op basis van artikel 58 van de Vreemdelingenwet tot een verblijf gemachtigd te worden. Aangezien aan een vreemdeling die voldoet aan de vereisten gesteld in artikel 58 van de Vreemdelingenwet een verblijfsmachtiging "*moet*" toegekend worden indien deze vreemdeling zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, van de Vreemdelingenwet bedoelde gevallen, is de verwijzing naar de artikelen 9 en 13 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig.

De materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Verzoekster heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister belast met het Migratie- en asielbeleid van 6 augustus 2009 tot weigering van de afgifte van een visum type D wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK